

Efeze 2:11-18

1 Verleden 2 verschil 3 verzoening 4 vereniging

Gemeente,

Er loopt een rode draad door ons Schriftgedeelte heen. En die wordt gevormd door twee getallen. Namelijk de getallen twee en één. Twee dat slaat op Joden en heidenen. In vers 11 gaat het over hen die voorhuid genoemd worden, heidenen, en hen die besnijdenis in het vlees genoemd worden. In vers 14 gaat het deze beiden. In vers 15 over die twee. In vers 16 over die beiden. In vers 17 over u die verre waart, heidenen, en dien die nabij waren, Joden. In vers 18 over wij beiden. Twee groepen mensen: Joden en heidenen.

En het getal één. Dat vinden we in vers 14 Die deze beiden één heeft gemaakt. Vers 15 opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen. Vers 16 opdat Hij die beiden met God in één lichaam verzoenen zou. In vers 18 hebben wij beiden de toegang door één Geest.

Dus de hoofdlijn is dat Christus twee groepen mensen, Joden en heidenen, die vijanden van elkaar waren, heeft samengevoegd, samengesmeed, samengesmolten tot één. Eén van hart, één van zin, één van gedachten en gezindheid. Eén gemaakt, geworden daarin dat zij allen van genade leerden leven. En dat is dan uiteraard ook de spits voor vanavond. Zij wij daar ook eensgeestes mee geworden? Hebben wij ook geleerd van genade te leven? Op genade te sterven?

1 verleden

Dan heeft Paulus eerst een woord voor ons. Heidenen zij wij immers ook: niet Joden. Hij richt zich tot de gemeente van Efeze die vooral uit heidenen bestond. Gedenk, vers 11, dat gij eertijds heidenen waart, zonder Christus in de wereld. Nu geldt dat voor ieder onbekeerd mens. Jood of heiden, verbond of niet, onbekeerd zijn wij zonder Christus in de wereld. Alleen, als je mag leven in het verbond dan wordt je daar wel elke keer op gewezen, wordt je wel elke keer geroepen, wordt je wel steeds aangesproken. Maar gij, heidenen in Efeze, waart vervreemd van het burgerschap Israels. Alles wat bij het Israeliet zijn hoorde misten zij: geen tempeldienst met priesters en offers, geen reinheidswetten en andere voorschriften, geen profeten die opriepen tot bekering, geen koning als David die iets liet zien van de grote Koning, geen tien geboden. Niets daarvan. En zo ook vreemd aan de verbonden der belofte. Aan de belofte van God: Ik zal u tot een God zijn. Ik ben de

HEERE uw God. Heel de geschiedenis door aan Abraham, Mozes en het volk maakte God Zich zo bekend. Bevestigde Hij het verbond, daarom verbonden der belofte. Maar dat hadden de heidenen in Efeze ook niet. Daarom waren zij zonder hoop en zonder God in de wereld. Ja ze hadden best wel hoop, ze waren best gerust met hun godin Diana. Maar het was en bleef zonder gegronde hoop en zonder de ware God. Dus zij waren zonder Christus, en dus onder Gods toorn, op weg naar het eeuwige verderf, en er was ook niets dat hen ertoe riep, dat hen erop wees. Ze wisten niet eens van genade af, met hun verstand nog niet eens. Dus zij zouden nooit, nooit gered zijn, of behoefte aan redding gekregen hebben, als niet Paulus het Evangelie er had verkondigd. Ze lagen te slapen en er was niets of niemand om hen wakker te schudden.

Gedenk dat! Vergeet dat nooit. Dat is goed om daar aan te denken: dat gold ook ons voorgeslacht. Dat zou ook os gegolden hebben. Als wij 1600 jaar geleden geboren waren op dezelfde plek als nu, dan hadden wij ook niet beter geweten dan Wodan en Donar en het Walhalla. En als wij op dezelfde tijd geboren waren als nu, maar in Bhutan of in het oerwoud van Nieuw Guinea, dan hadden wij ook een boomstam aanbeden. Zonder beter te weten, zonder verlangen in ons hart naar anders. Blind van binnen, zoals Efeze 2 de eerste verzen aangaven, donker om ons heen.

Je huivert ervan, of niet? O God, als ik toen of daar geboren was. Dat had U ook kunnen doen. Wat een grondeloos erbarmen dat U dat niet hebt gedaan, dat ook hier in Nederland Uw dienst is gekomen en dat ik nu en hier leven mag. En anders, zou ik Bhoedda of Mohammed, of Confucius of wie dan ook gevolgd hebben, of een boom of de zon aanbeden hebben. Zo vervreemd van U ben ik innerlijk. Zo verdorven en verdraaid dat ik een boom of de zon, Bhoedda of Allah zou aanzien voor U Die mijn Schepper zijt.

Je huivert ervan, of niet? Als je denkt aan al die mensen die nog in de duisternis leven. Die niet weten van God, Vader, Zoon en Heilige Geest. En daar nooit toe zullen komen tenzij...tenzij het hen verkondigd zal worden. Wat doet u eigenlijk voor de zending? Wat geeft u daarvoor? Hoe vaak bidt u daarvoor? Wat doet u er zelf aan? Spurgeon gaf als antwoord: toen vroegen mensen hem wat zal God toch doen met al die mensen die het nooit gehoord hebben? Waarop Spurgeon zei: ik vraag me vooral af wat God toch doen zal met al die mensen die het wel wisten en er hen nooit verteld hebben....

2 verschil

Paulus gaf dus aan. Er was verschil tussen Joden en heidenen. Want de Joden hadden wel de offerdienst, de tempel, de sabbatten, de profeten en koningen. God woonde onder hen en maakte hen bekend Zijn heil. En al die wetten die daarmee te maken hadden waren een afscheidsel zegt vers 14. Een omheining. Die wetten rond de tempeldienst functioneerden als een omheining. Ook de wetten van afstand en onderscheid tussen Israel en de volken. Zoals een omheining om een weiland heen. Die wil voorkomen dat het vee dat in het weiland is eruit gaat en wil verhinderen dat dieren van buiten die omheining erbinnen komen. Zodat het in het weiland een goede plaats voor het vee. Zo functioneerden die wetten rond de tempel en de offers. Om te voorkomen dat het volk van Gods openbaring vandaan zou gaan en die vergeten zou. Om te voorkomen dat anderen erbinnen kwamen en kwade invloed zouden uitoefenen. Zodat binnen die omheining van die wetten God Zich zou openbaren en zou omgaan met het volk. En binnen die wetten God Zijn dienst van verzoening zou schenken aan het volk. God wilde met Zijn volk apart zijn. Zoals twee verloofden samen willen zijn en daarom een eindje weg gaan van anderen en afstand bewaren tot anderen. Zo was God met Zijn volk in het Oude Testament.

En de bedoeling daarvan was duidelijk. Dat het volk Israel dankbaar zou zijn. Zich bevoorrecht zou voelen. Er gelukkig mee zou zijn. Apart genomen door hun God, Die Zijn liefde en dienst hen gaf. Zodat de heidenen zouden gaan verlangen naar die God en Zijn dienst. En zouden vragen of zij er ook bij zouden mogen komen.

Dat is nog steeds zo: als God een geslacht Zijn dienst geeft Doet Hij dat met de bedoeling dat wij daar dankbaar over zullen zijn en dat anderen gaan denken had ik maar wat zij hebben. Het is zo wezenlijk wat wij daarvan beleven. En hoe wij over de dienst van de HEERE praten, hoe wij thuis komen uit de kerk, hoe wij op ons werk over de zondag praten. Dankbaar en bevoorrecht zodat anderen er jaloers op kunnen worden?

Helaas, voor het merendeel was het onder Israel anders. Bevoorrecht door God voelden ze zich heel wat meer dan de rest. Een houding van wij hebben de tempeldienst, wij weten wel beter. Wij doen geen grove dingen, wij houden ons aan de wet van Mozes voor het oog dan, en zij keken neer op de heidenen. Hoe kan een mens nou buigen voor een afgodsbeeld, snap je nou dat mensen dat doen en zoiets doen? Ze keken neer op anderen. In plaats van dankbaar hoogmoedig. En de

heidene? Die deden er maar minachtend over. We hebben de dienst van Israels God niet en laten ze hem maar houden ook. We redden het best zonder. Wij leven tenminste eerlijk en we hebben ook onze goden, dus we zitten heel niet te wachten op die dienst van Israel God. In plaats van verlangend waren ze minachtend.

En zo vijanden van elkaar. Vers 15 en 16 noemen dat woord; vijandschap. Waarin de ene mens toch nog zich beter voelt dan de ander. De één zegt ik ben onbekeerd, maar ik ben tenminste niet zo als die mensen die er maar op los leven. Die stelen en overspel plegen. Snapt u dat echt niet? Kent u uzelf dan niet? En de ander zegt: ik ben wel onbekeerd, maar ik ben tenminste niet zo'n huichelaar als die mensen die altijd in de kerk zitten en ondertussen niet te vertrouwen zijn en altijd maar somber kijken. De onbekeerde wel kerkelijk trouw is kijkt neer op die mensen die maar wat los vast leven, en de onbekeerde die kerkelijk niet zo trouw is kijkt neer op die trouwe kerkelijken maar ondertussen....

Vijanden van elkaar. Neerkijken op elkaar. Maar zolang je nog neerkijkt op anderen zit je zelf niet aan de grond. Heb je zelf nog niets waardoor je er bovenuitsteekt. Wie nog neer kan kijken heeft nog wat. Maar verzoening en vergeving openbaren zich aan mensen die aan de grond zitten. Wie nog neer kan kijken sluit zich nog af voor genade van verzoening, voor onverdiende, onbegrijpelijke genade. Ten diepste zit er achter die vijandschap tot elkaar een diepere vijandschap: die tegen genade. Verzet tegen het als goddeloze aan de kaak gesteld worden, op één hoop te liggen met de anderen en geen haar beter te zijn.

3 verzoening

Nu naar de kern en spits van dit gedeelte: dat Christus die twee tot één heeft gemaakt. Vers 14 Want Hij is onze vrede Die deze twee één gemaakt heeft. Hoe dan? Vergelijk het met twee verschillende metalen: ijzer en koper. Je hebt twee beeldjes, één van koper, één van ijzer. Je kunt ze naast elkaar zetten, maar het blijven twee beeldjes. Je kunt ze zo niet wegzetten dat ze tot één worden. Hoe dan wel? Nou, denk eens na, als je smelt. Als je ze allebei in hetzelfde vuur houdt en ze smelten dan vloeien ze in elkaar tot één stroom, één rivier. Hoe krijg je Jood en heiden tot één? De één in zijn hoogmoed, de ander in zijn blindheid? Door ze beide te laten smelten in het vuur van Jezus' liefde. In Jezus' liefde smelt hoogmoed weg en blindheid weg en ze worden tot één stroom: een stroom van gena o God gena.

Dat wordt uitgewerkt in deze verzen. Vers 14 Jezus heeft die

muur van de omheining afgebroken. De wet der geboden in inzettingen bestaande vers 15. Die scheiding maakten tussen Jood en heiden. Jezus heeft al die offerwetten vervuld. In Zijn vlees. Hij is de Priester, Hij is het offer, Hij is het altaar, Hij is de Hogepriester, Hij is de kandelaar, het wasvat, de tafel der toonbroden, de ark. Alles is vervuld in Christus. En daarmee zijn al die wetten opgeheven, buiten werking gesteld, niet meer nodig.

En zegt vers 16 zo heeft Jezus Jood en heiden met God verzoend door het kruis. Verzoenen staat er, het weer goed maken. Dat betekent vergoeden, schadeloos stellen. Want kijk als je iemands auto total loss hebt vernield en je wordt voorgeleid bij de rechter dan kun je zeggen: sorry, het spijt me. Ja, maar daarmee ben je er natuurlijk niet klaar mee. Je kunt ook zeggen: ik zal het nooit meer doen. Ja dat is je maar goed ook, daarmee kun je jezelf er niet van afmaken. Het zal goedgeemaakt moeten worden. Zo is het bij God de Rechter. Als wij zondigen, en wij krijgen daar inzicht in en zicht op dan helpt het op zich niet als wij zeggen: het spijt me. Of: ik zal het nooit meer doen of proberen nooit meer te doen. Nee, de eis blijft staan: goedmaken. Maar daar zit het hem n: ik kan niet overdoen wat ik misdeed, ik kan de tijd niet terugdraaien. En als ik het zou kunnen, dan zou ik weer zondigen. Dus goedmaken lukt me nooit. Dat zou fataal aflopen. Dat zou betekenen: straks bij de definitieve rechtszitting sta ik daar. Schuldig. Niet goedgeemaakt en goed te maken: dat is veroordeeld, straf, gevangenis, eeuwige dood.

Verzoenen. Dat kon er maar Eén. En Die wilde het ook: Jezus. Hij komt en doet het over. Heel mijn leven van begin tot eind. En Hij doet het volmaakt zondeloos. Gehoorzaam tot de dood aan het kruis. Hij voldoet aan God waar Hij recht op heeft. Een leven zo zuiver, zo volmaakt. Tot in de gehoorzaamheid aan het kruis. Dragend wat wij verdiend hebben: oordeel, straf, eeuwige dood. Opdat Hij verzoenen zou.

En zo vers 17 wordt er vrede verkondigd aan allen. Jood en heiden. Er is één God, ja, en er is één weg tot God voor allen dezelfde weg. En dat wordt verkondigd. En dat geeft tegelijk het ontoereikende aan van Jood en heiden. Wat de Jood ook deed, wat de heiden ook deed. Het moest over, Jezus heeft het overgedaan! Dat Jezus het kwam oerdoen geeft aan: het deugt niet dat van u. Het voldoet niet. Anders had Jezus het echt niet gedaan als het niet nodig was geweest. Als het ook anders had gekund dan had de Vader Zijn Zoon wel gespaard en de

Zoon Zijn leven gespaard. Alsof er twee mensen bij de dokter zitten: de één denkt ik ben wel ziek, maar ik heb mijn middeltjes van vroeger en die helpen goed genoeg. De ander denkt: och ik zit hier wel, maar ik voel me helemaal niet ziek, ik ben kerngezond volgens mij. Als dan de dokter één ambulance besteld waar ze allebei in moeten, dan is wel een signaal: u vergist u allebei. Uw middeltjes helpen niet, u bent wel ziek.

Het kruis stelt het absoluut ontoereikende van al het onze van ieder mens aan de kaak. Geeft de doodsteek aan al mijn pogingen en gedachten. Dat Jezus is gekomen om verzoening te bewerken. Dat Hij deed wat ik niet kon. Voor vijanden. En toch Zijn leven gaf. Dat geeft aan voor de Jood, voor een verbondskind: dat was nodig. Wat ik dacht te hebben was aan de buitenkant wel mooi, maar hol. Leeg aan liefde, aan verloochening, aan Godgerichtheid. Mooie verf, maar van binnen vermolmd. En dat ik beter wist maakt het des te erger: ik wist beter en deed toch niet beter. Gena o God gena. Zie mij aan in Jezus Christus en Zijn verzoening.

De vijandschap is tenietgedaan. En ik verlang zalig te worden op Gods voorwaarden. En dat is er maar één. Op het werk van Christus. Zonder enige verdienste mijnerzijds.

Dat Jezus kwam geeft aan voor de heiden. Dit was nodig. God is zo rechtvaardig en zo heilig. Hoe heb ik toch zo onbezorgd kunnen leven. Nooit verlangd, nooit gezocht, nooit druk om gemaakt. En toch komt Jezus tot mij met Zijn verzoening. Anders ga ik verloren. Hoe heb ik toch gerust kunnen leven. Gena o God gena. Zie mij aan in Jezus Christus en Zijn verzoening.

De vijandschap is tenietgedaan. En ik verlang zalig te worden op Gods voorwaarden. En dat is er maar één. Op het werk van Christus. Zonder enige verdienste mijnerzijds.

4 vereniging

Zo tot één gemaakt. De vijandschap tegen God is omgesmolten en zo ook de tegen elkaar. Eén van gezindheid, één in liefde, één in berouw. Niets meer om op neer te kijken, allen van één dezelfde genade moeten leven. En wat iemands verleden ook is, we kunnen door één deur, Christus. De vijandschap tenietgedaan, gesmolten. Al wat ik deed en dacht was tegenwerpen, tegenwerken. Ik stond mezelf in de weg, door te vertrouwen op mijn godsdienstigheid, door te denken er is niks aan de hand. Ik wilde niet wat en zoals God wilde, maar Gode zij dank, nu wel.

Als het kruis van Christus je vijandschap niet laat smelten, dan

zal die nooit smelten. Dan zul je vijand blijven. En we weten wat het loon en lot van Gods vijanden zal zijn. Verslaan en verpletteren, met een ijzeren staf, tot een voetbank van Zijn voeten, geworpen in de poel van vuur en sulfer. Vijanden van het kruis van Christus, beeft en bergt u. Voor eeuwig zal de toegang tot God toegesloten zijn.

Terwijl allen die van verzoening leerden leven de toegang hebben tot God zegt vers 18. Prachtig vers. Omdat God de Drie-enige daarin voorkomt. Want wij hebben toegang tot de Vader. De Vader Bron van heil en leven. Bron van zegeningen, van welbehagen, van uitverkiezing, van aanneming tot kinderen, van liefde. Wat water is voor een dorstige, wat zuurstof is voor longen, dat is de Vader voor de ziel. Maar er staat een bord verboden toegang voor onbevoegden. Zondaren kunnen niet en mogen niet naderen En een muur om het duidelijk te maken. Tot deze Bron is er toegang door de Zoon. Dankzij de Zoon. Hij is de Poort, de Deur tot de Vader. Dankzij Christus de Zoon. Die verzoening heeft gebracht. Een Poort tot de Bron. Maar er is nog iets zondaren willen en durven niet naderen. Maar door één Geest is er toegang. De Heilige Geest komt en zoekt zondaren op, vijanden op. En Die komt ons halen en grijpt in het hart en leidt door de Poort tot de Bron. Geeft verlangen en vrijmoedigheid. Vader, hier heb Ik er weer één gevonden en gebracht. Wij hebben de toegang tot de Vader. Dankzij Christus, door de Geest. Tot de Vader. Dat is thuiskomen, dat is ademen, leven, drinken. Wij hebben de toegang. U maakt er toch wel dagelijks gebruik van. Dagelijks ademen en drinken. Of is de toegang open, maar wij naderen niet. Vandaar zo karig en schraal en arm en ondervoed en ziek en zwak in het leven met de Heere.

Aan het eind keren we terug naar het begin. Als u nou weten mag van deze toegang door Christus tot de Vader door genade. Gedenk wie u van nature bent, wat u geweest zou zijn als u 1600 jaar eerder of in Nepal geboren zou zijn.

Verhef u niet als de Joden weleer deden. Kijk niet neer op anderen. Want wat zou er van u geworden zijn buiten de lichtkring van het Evangelie. Verhef u niet boven anderen. Want u bent exact hetzelfde en u zou hetzelfde gebleven zijn als Jezus u niet gered had. Wees bewogen met het volk van Israel. Wees bewogen met mensen die buiten het Woord leven. Bid voor hen. Als het voor u kon, kan het voor hen zeker ook.

Amen

Psalm 40 vers 4

Gel bel DL 3-4 par 4,6,7
Psalm 147 vers 10

Gebed

Schriftlezing
Efeze 2 vers 11 tot 18

Psalm 51 vers 1,7

Preek

Psalm 65 vers 2

Dankgebed

Psalm 87 vers 3 en 4

Zoeken wij Gods Aangezicht

HEERE

WAT EEN VOORRCHT DAT WIJ SMANE MOGE KOMEN

EEUWEN GELEDEN ONDENKBAAR

ALLEEN UW VOLK ISRAEL

EN GEENV ND EANDE VOLKEN

HIER IN NEDERLAN WODANE ND ONAR

GIJ HEBT HIER UW DIENS TGEBRACHT

BEWAARD

GEF ER OSNV ERONDEIRN VUDE DANKBAARHEID OVER

ZO OOK VANOVND BIJEEN OF MEELSUITERNE

BIDDEN U LAAT EH VRUCHTDRAGEN

DE VRUCHT DIE VOERLA TERWLERD DEZLERDE IS

ALLE VLKEN EN TIDJEN DOOR

VRUCHT VANV ELNGEN NAAR GNEADE

LEVENV AN GENADE

GENGID OM TE STIJGEN OMHOG TEGAAN

LE RONS JUSIT E DALEN EN TEKNILEN

Z ONZE ONDEROZKE VAN UW WOORD

ALS DE CHATTEN EIT DIREC TVOR HT OPRAPEN LIGGEN

MEER DAN HET ERSTE GHORT ODIG IS

GEEF ONS HGNER AAR UW WOORD EN OPEN ONS DE

SCHATTEN IE U ERIN HEBT GELEGD

WE BIDDENV OOR UW VOLK ISRAEL

MESSIAS BELJDENDE JODEN

VEL ANDREN

BEWAAR OSN ERVOOR DAT WIJ ONS ZUDNEV ERHEFFEN

GDEN D EONZEN

THUIS

ELDERS

AMEN

Dank en bidden

HEERE

WAT EENV OORRDCHT MOGEN NAADRENTOT U

TOEGNANG TOT DE VADER

DANKZIJ UW VEZOG HERE JEZUS

DANKZIJ UW KRACHT EHILIGE GEEST

GEEF DAT WIJ DITENAG VNOVND ONTVAGNE HEBBEN

VIJANSCHPAOMGEMSOLTEN TOT OOTMOED EN SMEKING

WAT ONZ E ACHTERGROND OOK IS ONS VELRDEN

NIET MER KUNNE NEERKJKEN OP EEN ANDER

OMDAT WIJ ZELF AAND GRODN ZITTEN

LAGER DAN DAT KAN IET EN IEMND ZIJN

VERZAMLE ONS IND T EN GELOF

DIE EENSGEZINDHEID

KERK UT ISREL END EOLKEREN

GEF VELN UTI WUVOLK ISRAEL DAT

GEF VELEN UTIALE AVOLKEN DAT

ZEGEN ZNEDSWERK ONDER DIE I DUSINEIRSLEVEN

NIE WETENV AN ZAIHGEID EN JEZUS EN GERICHT

LAAT UW RIJK IZHCUIBREIDEN

WAARAAN HEBBENWIJ EHTTOICHT EDANKEN

ZORGVULDIG DNAKBAA RMEE OMGAAN

DEE AVOND EN ACHT

DEZE WEEK

AMEN